

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: والری بورت (VALERY BURT)

برگردان: ا.م. شیری

۲۱ نومبر ۲۰۲۳

ساکنان غزه اروپائی می شوند

دنیای قدیم منتظر تشدید دور جدید بحران مهاجرت است

در ابتداء، اروپائی‌ها به بردباری خود افتخار می‌کردند و از این که به بدبختان و محرومان کمک می‌کردند، خوشحال بودند. سپس، در اثر غلبه ناامیدی بر آن‌ها خشمگین می‌شدند. چرا که مهاجران به توده‌ها نمی‌پیوندند، بلکه جزیره‌هایی را مطابق شیوه زندگی خود ایجاد می‌کنند که یک تهدید برای جذب محیط اطراف و اصلاح ارزش‌های محبوب دنیای قدیم تلقی می‌شود.

درهای اروپا، که آنگلا مرکل، صدراعظم المان در سال ۲۰۱۵ باز کرد، مدت‌هاست که لولای آن‌ها کنده شده است؛ پناهندگان از روی حصار می‌پرند و از پنجره‌ها بالا می‌روند. در میان تازه واردان نه تنها افراد صلح‌جو، بلکه جنایتکاران از هر قشری، افرادی با گذرنامه‌های جعلی نیز حضور دارند. اروپائی‌ها مدت‌هاست که زندگی آرام و ساکت را فراموش کرده‌اند.

مقامات رسمی مهم و با ابهت اتحادیه اروپا، با نگرانی در چهره‌های بی‌چین و چروک خود، کاری جز پیچ انجام نمی‌دهند. اکنون یک سال است که می‌گویند برای اسکان تازه واردها برنامه دارند. اما به نظر می‌رسد که آن‌ها فقط برای رسیدن زمان معطل مانده‌اند. زمان به سود تازه واردها کار می‌کند – اروپا در حال تیره و تار شدن است.

پورتال خبری آنر بایجان Haqqin.az می‌نویسد: «از ابتدای سال ۲۰۲۳، بیش از ۱۴۵ هزار نفر در سواحل ایتالیا پیاده شده است. بیشتر آن‌ها شهروندان گینه، تونس و ساحل عاج بودند. تعداد مهاجران غیرقانونی در سال ۲۰۲۳ حدود ۸۸ هزار نفر بود. بیشترین ضربه را ایتالیا و یونان متحمل شدند؛ تعداد مهاجران در جزیره کوچک ایتالیایی لامپدوزا در ماه سپتامبر، از تعداد ساکنان محلی بیشتر شد.»

سواران وحشی باتوخان بهم‌آسا از شرق به سمت قاره کهنه سرازیر شدند. خانه اروپائی از «مهمان» پر شده است. وضعیت اقتصادی در کشورهای آلمان، هنگری، ایتالیا، اتریش، سویدن، فرانسه، بلجیم، هالند که تازه واردان عمدتاً در آن‌ها متمرکز شده‌اند، تا حد قابل توجهی بدتر شده است. صدای ناسیونالیست‌ها و شوونیست‌ها بلندتر می‌شود.

اتحادیه اروپا پس از هجوم پناهجویان از اوکراین، درست در زمانی که یک «نیروی فرود» جدید در حال آماده شدن برای پرتاب از نوار غزه است، هنوز بهبود نیافته است. این‌ها افرادی هستند که طی مدت طولانی تحت حکومت حماس زندگی کرده‌اند. به کار کردن عادت نکرده‌اند، تیراندازی آموخته‌اند. و البته، آن‌ها نیز مانند همه مهاجران، عاشق دریافت مزایای نقدی بیکاری هستند. احتمالاً برخی از رادیکال‌های شکست‌خورده همراه با پناهندگان به اروپا خواهند رفت. اما مبارزان بی‌کار نخواهند نشست. ممکن است یک «باریکه جدید غزه» در اروپا پدیدار شود.

به گزارش روزنامه امریکائی **وال استریت ژورنال**، اعضای کنست (پارلمان اسرائیل) از جامعه جهانی خواسته‌اند تا با میزبانی از ساکنان این بخش به آن‌ها کمک کند. در عین حال، آن‌ها تصریح کردند که «اگر هر کشور ۱۰ هزار پناهنده بپذیرد، این امر به کاهش بحران کمک می‌کند». این، یک پیشنهاد جالب است. اینطور نیست؟ انگار ساکنان کشورهای دیگر مقصر جنگ اسرائیل و حماس هستند که غزه به خاطر آن به منطقه سوزان تبدیل شده است!

پیش از این، غرب، با احساسات ناخوشایند، از مصر خواسته بود تا از پناهندگان این بخش میزبانی کند. اما این کشور نه چندان ثروتمند نیز مشکلات اقتصادی و اجتماعی فراوانی دارد. روزنامه انگلیسی فایننشال تایمز به نقل از اظهارات خشمگینانه یکی از مقامات مصری نوشت: «آیا از ما می‌خواهید از یک میلیون نفر پذیری کنیم؟ خوب، ما آن‌ها را به اروپا می‌فرستیم. از این که خیلی به حقوق بشر اهمیت می‌دهید، آن‌ها را خودتان بپذیرید!»

سه سال پیش، اتحادیه اروپا تلاش کرد که ترکیه را برای ننگ داشتن پناهندگان عمدتاً از ایران، پاکستان و افغانستان در خاک خود متقاعد کند. رجب طیب اردوغان، رئیس جمهور این کشور به شرط پرداخت پول موافقت کرد. این توافق مدتی اجراء شد، اما بعداً ترکیه مرز با یونان را به روی «مهمانان» باز کرد.

ممکن است مصر از اردوغان الگو بگیرد و دستش را برای پول دراز کند. و از آن‌ها برای ساختن یک اردوگاه پناهندگان در خانه استفاده کنید. اما بعداً چه روی خواهد داد؟

اسرائیل پس از جنگ سال ۱۹۶۷ با مصر و دیگر کشورهای عربی، شبه‌جزیره سینا را اشغال کرد و در جنوب نوار غزه در منطقه بیابانی، شن‌زار و آفتاب سوزان، که فقط گاهی بادیه‌نشینان از آنجا عبور می‌کردند، شهر یامیت را ساخت. ساخت و ساز فشرده در آنجا به سرعت آغاز شد و شهری با خانه‌های راحت، زیرساخت‌های توسعه‌یافته، باغ‌ها و باغچه‌های گل در صحرای سینا پدیدار شد. یامیت به سرعت توسعه یافت و تعداد ساکنان آن نیز رو به افزایش گذاشت. چشم‌انداز، بسیار امیدوارکننده بود، اما در سال ۱۹۷۹، پس از انعقاد پیمان صلح کمپ دیوید با مصر، اسرائیل شبه‌جزیره سینا را بدون یامیت به آن بازگرداند. ساکنان آن تخلیه شدند و شهر ویران شد.

چرا اسرائیل اکنون نباید برای ساختن یک شهر شبیه آن به فلسطینی‌ها کمک کند؟ این یک حرکت حسن‌نیت، نمایش مرحمت خواهد بود. بالاخره، ارتش اسرائیل به بهانه نابودسازی حماس، به غزه حمله کرد و در واقع، خود آن را از روی زمین محو کرد.

البته اسرائیل به ساکنان غزه چنین هدیه‌ای را نخواهد داد. بر اساس گزارش آژانس امریکائی بلومبرگ، جنگ غزه روزانه ۲۶۰ میلیون دالر برای دولت یهود هزینه دارد. هزینه‌ها در کل، از تسلیحات گرفته تا دستمزد صدها هزار نیروی ذخیره، افزایش یافته است. بتزالل سموتریچ، وزیر دارائی، گفت که تمامی هزینه‌های «غیرمرتبط با فعالیت‌های جنگی» را حذف خواهد کرد.

پس چه نتیجه حاصل می‌شود؟

احتمالاً مصر تعداد معینی از پناهندگان را که برخی از آن‌ها به کشورهای دیگر سرازیر خواهند شد، پناه خواهد داد. بنا به دلایلی به نظر می‌رسد ایران که شفاهاً در باره فلسطینی‌ها اظهار نگرانی می‌کند، بعید است آن‌ها را به خاک خود دعوت کند. اکثر پناهندگان از غزه به دنیای قدیم سرازیر خواهند شد. برخی از مصری‌ها نیز ممکن است بی‌سر و صدا با آن‌ها همراه شوند.

باید اتحادیه اروپا بار دیگر کیف پول خود را باز کند و به مصر به ازای پناه دادن به برخی از مهاجران پول بپردازد. باید به خود مهاجرانی که در نهایت به این قاره می‌رسند، بپردازد. علاوه بر این، کشورهایمانند هنگری و اسلواکی را که در ابتداء از قبول خارجی‌ها امتناع می‌کردند، خشنود سازد.

به موازات این، اتحادیه اروپا باید به حمایت از اوکراین، جبران خسارات منابع انرژی روسیه و کمک به کشورهای فقیر اتحادیه ادامه دهد و در این شرایط، صحبت از پذیرش مولداوی و اوکراین، به تعبیر ملایم، بیچاره در اتحادیه در میان است! خانم فون در لاین و شرکاء در چه فکری هستند؟ آن‌ها با توجه به نگرانی پرحرارت خود برای اروپائی‌های معمولی، غریبه‌ها را به کلی فراموش کرده‌اند. با این حال، پناهندگان هنوز هم خودشان را به آن‌ها یادآوری می‌کنند.

برگرفته از: وب‌سایت بنیاد فرهنگ ستراتیژیک

۲۹ آبان-عقرب ۱۴۰۲